

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

25. mai 2004*

Kohtuasjas T-154/01,

Distilleria F. Palma SpA, likvideerimisel, asukoht: Napoli (Itaalia), esindaja:
advokaat F. Caruso,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: L. Visaggio ja C. Cattabriga, keda abistab
advokaat A. Dal Ferro, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

mille esemeks on EÜ artiklil 235 ja artikli 288 teisel lõigul põhinev nõue, mille eesmärgiks on saada hüvitist väidetavalt tekkinud kahju eest, mille põhjustas komisjoni väidetav ebaseaduslik käitumine, mis ilmneb viimase poolt 11. novembril 1996 Itaalia ametiasutustele saadetud kirjast,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. Pirrung, kohtunikud A. W. H. Meij ja N. J. Forwood,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikus menetluses ja 17. detsembri 2003. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik ja faktiline raamistik

- 1 26. novembri 1990. aasta määrusega (EMÜ) nr 3390/90, mis puudutab sekkumismis-
ametite valduses oleva veinialkoholi müügi avamist eripakkumismenetluse teel

- mootorikütusena kasutamiseks ühenduses (EÜT 1990, L 327, lk 21), avas komisjon avaliku enampakkumise nr 8/90 EÜ, et müüa 1,6 miljonit hektoliitrit alkoholi, mis on jagatud viieks 320 000 hektoliitriliseks partiiks, mis pärinevad nõukogu 16. märtsi 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 822/87 veinituru ühise korralduse kohta (EÜT 1987, L 84, lk 1) artiklites 35, 36 ja 39 nimetatud destilleerimistest (edaspidi „eripakkumismenetlus“).
- 2 Määruse nr 3390/90 artikkel 1 sätestab nimelt, et eripakkumismenetluse teel müüdav alkohol on mõeldud kasutamiseks ühenduse mootorikütuse sektoris.
  - 3 Määruse nr 3390/90 artikkel 3 näeb ette, et müük toimub vastavalt komisjoni 21. juuni 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 1780/89, milles sätestatakse määruse (EMÜ) nr 822/87 artiklites 35, 36 ja 39 osutatud destilleerimisel saadud ja sekkumisametite valduses oleva alkoholi müügi üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 178, lk 1), sätetele.
  - 4 Määruse nr 3390/90 artikkel 4 näeb ette, et eripakkumise eritingimused edastatakse eripakkumismenetluse nr 8/90 EÜ teatises (EÜT C 296, lk 14, edaspidi „pakkumisteadis“).
  - 5 Määruse nr 1780/89, mida on korduvalt muudetud, eriti komisjoni 26. novembri 1990. aasta määrusega (EMÜ) nr 3391/90 (EÜT L 327, lk 23), artikli 24 lõige 2 sätestab, et eripakkumisel ostja peab esitama tõendeid ostja peamise tegevuskoha

liikmesriigi sekkumisametile antud kohustuse täitmise tagatise kohta, millega kinnitatakse müüdava alkoholi kasutamine pakkumisteatistes toodud eesmärkidel.

- 6 Vastavalt määruse nr 1780/89 artikli 28 lõike 4 sõnastusele, mis kehtis eripakkumismenetluse avamise ajal, ja pakkumisteatise punktile X tuleb müüdavat alkoholi kasutada ühe aasta jooksul alates iga alkoholipartii viimase äraveo kuupäevast.

- 7 Määruse nr 1780/89 artikli 30 lõike 1 alapunkt e, millele viitab pakkumisteatise punkti I 5 alapunkt c, sätestab, et selleks, et pakkumist võiks vastu võtta, peab pakkumine olema tehtud kirjalikus vormis ja sisaldama pakkuja lubadust kinni pidada kõigist antud eripakkumismenetlusega seotud sätetest.

- 8 Peale Distilleria F. Palma SpA (edaspidi „Palma”, praegu Fallimento Distilleria F. Palma SpA (Distilleria F. Palma, likvideerimisel), edaspidi „hageja”) pakkumist kolm eküüd 100-mahuprotsendilise alkoholi hektoliitri eest, anti talle 1991. aasta jaanuaris õigused eripakkumismenetluse nr 8/90 raames müüki pandud alkoholi-kogusele.

- 9 Palma seadis selle eripakkumismenetluse raames San Paolo di Torino pangas pangagarantii pädeva sekkumisameti (Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo — põllumajandusturu sekkumisamet, edaspidi „AIMA”) kasuks.

- 10 Palmal oli raskusi müüdud alkoholi äraveo ja realiseerimisega ning ta teavitas sellest komisjoni. Eelkõige neid raskusi arvestades võttis komisjon 30. septembril 1993 vastu määruse (EMÜ) nr 2710/93, mis käsitleb teatavat sekkumisasutuste valduses oleva veinialkoholi müüki eripakkumismenetluse teel mootorikütusena kasutamiseks ühenduses (EÜT L 245, lk 131).
- 11 Määruse nr 2710/93 artikliga 6 tühistas komisjon eripakkumise nr 8/90 EÜ alkoholipartiide osas, mida Palma ei olnud veel ära vedanud ja mida oli kolm viiest müüdavast partiist. Kohustuste täitmise tagatis nende kolme partii kohta vabastati.
- 12 Vastavalt määruse nr 2710/93 artiklile 2 tuli eripakkumise nr 8/90 EÜ kahe esimese partii alkoholi (st 640 000 hektoliitrit) kasutamine lõpetada 1. oktoobriks 1995, välja arvatud vääramatu jõu korral.
- 13 Määruse nr 2710/93 artikkel 3 sätestab, et kohustuse täitmise tagatis selle eripakkumise kahe esimese partii kohta vabastatakse sekkumisasutuste poolt, kui esimese kahe partii kogu alkohol on kasutatud ühenduses mootorikütusena.
- 14 Vaatamata määruse nr 2710/93 vastuvõtmisele, seisis Palma uuesti silmitsi sündmustega, mis hageja sõnul kujutasid endast olulisi takistusi tema kohustuste täitmisel.

- 15 18. septembri 1995. aasta kirjaga taotles Palma komisjonilt määruse nr 2710/93 artikliga 2 antud alkoholi kasutamise tähtaja uut pikendamist. Selles kirjas viitas Palma asjaoludele, mis väidetavalt kujutasid endast vääramatut jõudu, mis olevat teda takistanud tähtaegselt oma kohustusi täielikult täitmast.
- 16 27. novembri 1995. aasta kirjaga kordas Palma oma taotlust selle 1. oktoobril 1995 lõppenud tähtaja pikendamiseks.
- 17 Komisjon teatas 19. detsembri 1995. aasta kirjaga Palmale, et ta kavatses lühikese aja jooksul võtta seisukoha alkoholi kasutamise tähtaja võimaliku pikendamise osas.
- 18 Palma saatis komisjonile kirjad ka 19. detsembril 1995 ja 5. jaanuaril 1996, milles ta taotles luba hävitada senini kasutamata alkohol. See taotlus puudutas 34 000 hektoliitrit alkoholi.
- 19 Komisjoni 7. märtsi 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 416/96, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2710/93 (EÜT L 59, lk. 5), muudeti uuesti juba äraviidud alkoholipartiide kasutamistähtaega. Määrusega nr 416/96 muudetud määruse nr 2710/93 artikli 3 lõige 1 sätestab:

„Olenemata määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklist 23 ja välja arvatud vääramatu jõu korral, kaotatakse täitmistagatis, mis on 90 eurot 100% alkoholi hektoliitri kohta, artiklis 2 osutatud tähtaja [1. oktoober 1995] ületamise korral järgmiselt:

- a) 15% kõikidel juhtudel;
- b) 50% summast, mis jääb alles pärast 15% mahaarvamist, kui alkoholi ei ole kasutatud nimetatud artiklis osutatud otstarbel enne 30. juunit 1996.

Kogu tagatis kaotatakse juhul, kui partiide kasutamist ei lõpetata 31. detsembriks 1996.”

- 20 AIMA palus 23. aprilli 1996. aasta kirjaga Palmal maksta talle 3 164 220 870 Itaalia liiri suurune summa (st 1 634 183,70 eurot), mis vastas väidetavalt 15% täitmistagatisele sellel põhjusel, et 1995. aasta 1. oktoobriks ei olnud kogu kahe esimese partii alkoholikogus veel ühenduse mootorikütuseturul kasutatud. Palma vaidlustas 3. juuni 1996. aasta kirjaga AIMA nõude seaduslikkuse.
- 21 Selles kirjas kordas Palma komisjonile ka oma taotlust seni kasutamata alkoholi hävitamiseks, väites, et see lahendus on kõige kohasem tagamaks alkoholi realiseerimist ilma turuhäireteta.

22 Komisjon saatis 11. novembril 1996 AIMA-le kirja, milles ta teatas järgmist:

„Palma taotlust, mille esemeks on luba hävitada järelejäänud kogus eripakkumismenetluses nr 8/90 EÜ müüdud alkoholi antud alkoholi kvaliteediga seotud probleemide tõttu, ei ole võimalik rahuldada.

Komisjoni määruse (EÜ) nr 416/96 [mis käsitleb täitmistagatise kaotamist] sätteid tuleb kohaldada rangelt.

[...] Palma on seotud oma täitmiskohustusega, mis tähendab seda, et alkohol tuleb realiseerida mootorikütuse sektoris pakkumisteatises ette nähtud tingimustel ja et selline kohustus ei kao täitmistagatise kaotamisega. Siseriiklikud ametiasutused peavad, vajaduse korral ka sundtäitmise abil, sundima sellest kohustusest kinni pidama pärast täitmistagatise kaotamist. On ülimalt oluline vältida müüdud alkoholi suunamist eripakkumismenetluse nr 8/90 [EÜ] pakkumisteatisega mittelubatud sektoritesse, nagu näiteks kangete alkoholsete jookide sektorisse [...]”.

23 AIMA saatis selle kirja 3. veebruaril 1997 Palmale edasi.

24 20. novembri 1996. aasta kirjas vaidles Palma uuesti AIMA nõudele vastu ja pakkus välja anda seni kasutamata alkohol tasuta AIMA käsutusse.

- 25 AIMA andis Palmale korralduse maksta talle kogu tagatis. Palma vaidlustas selle korralduse siseriiklikes kohtutes.
- 26 9. juulil 1999 kuulutati välja Palma pankrot.

Menetlus

- 27 Hageja algatas 9. juulil 2001 Esimese Astme Kohtu kantseleisse jõudnud hagiavaldusega käesoleva menetluse.
- 28 Ettekandjaks oleva kohtuniku ettekande alusel otsustas Esimese Astme Kohus (teine koda) avada suulise menetluse ja Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklis 64 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames esitas pooltele kirjalikud küsimused, millele nad pidid kohtuistungil vastama.
- 29 Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu kirjalikele ja suulistele küsimustele kuulati ära 17. detsembri 2003. aasta kohtuistungil.

Poolte nõuded

- 30 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— mõista komisjonilt välja hüvitis tekkinud kahju osas;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

31 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi läbi vaatamata kui vastuvõetamatu või kui põhjendamatu;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

32 Komisjon vaidlustab hagi vastuvõetavuse eraldi dokumenti esitamata. Sellega seoses esitab ta kolm põhjust, miks hagiavaldust mitte vastu võtta. Esimene ja peamine tuleneb Esimese Astme Kohtu pädevuse puudumisest. Teine puudutab hagi esitamist hilinemisega ja kolmas kodukorra artikli 44 lõike 1 alapunkti c rikkumist. Need kaks viimast põhjust on esitatud subsidiaarsetena.

33 Hageja väidab, et hagi on vastuvõetav.

Vastuvõetamatust puudutav õiguslik alus, mis tuleneb Esimese Astme Kohtu pädevuse puudumisest

Poolte argumendid

- 34 Komisjon väidab, et vaidlus on tervikuna seotud objektiivse asjaoluga, et Palma ei ole täitnud täpset kohustust realiseerida eripakkumismenetluse nr 8/90 EÜ raames müüdud alkohol, ja selle mittetäitmise tagajärgedega. Komisjoni arvates on siin tegu lepingulise õigussuhtega. Seega saaks komisjoni võimalik vastutus tekkida vaid sellest lepingulisest suhtest. Seega, ühest küljest tugineb hagi ekslikult EÜ artikli 288 teisele lõigule ja teisest küljest ei kuulu see EÜ artikli 240 alusel ühenduse kohtule ammendavalt antud pädevusse (vt selles osas Esimese Astme Kohtu 18. juuli 1997. aasta otsus kohtuasjas T-44/96: *Oleifici italiani v. komisjon*, EKL 1997, lk II-1331, punkt 38).
- 35 Hageja väidab, et Esimese Astme Kohus on pädev tema hagi läbi vaatama, kuna see on suunatud komisjoni lepinguvälise kohustuse tuvastamisele. Sellega seoses väidab hageja, et vastupidiselt komisjoni väidetele ei kuulu vaidlusalune küsimus komisjoni ja Palma vahelisse lepingulisse õigussuhtesse. Käesolevas asjas on kahju tekitatud 11. novembri 1996. aasta kirjaga, mis kui komisjoni ühepoolne toiming ei saa kuuluda lepingulisse valdkonda.
- 36 Muuhulgas, kuivõrd 11. novembri 1996. aasta kiri jättis ühelt poolt rahuldamata Palma taotluse järelejäänud alkoholi hävitamise loa saamiseks ja teiselt poolt otsustas eripakkumismenetluse nr 8/90 EÜ raames antud täitmistagatise sissenõudmise, oli see kiri meede, mis tekitas siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis võisid mõjutada Palma huve, muutes kirjeldatud viisil tema õiguslikku olukorda (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 10. juuli 1990. aasta otsus kohtuasjas T-64/89: *Automec v. komisjon*, EKL 1990, lk II-367, punkt 42).

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 37 Tuleb märkida, et Esimese Astme Kohtu pädevus lahendada käesolev vaidlus sõltub vastusest eelnevale küsimusele selle kohta, kas käesoleval juhul komisjonile ette heidetud käitumise tõttu tekkida võib ühenduse võimalik vastutus on lepinguline või mitte (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 18. juuli 1997. aasta määrus kohtuasjas T-180/95: Nutria v. Komisjon, EKL 1997, lk II-1317, punkt 28).
- 38 Sellega seoses tuleb esiteks meenutada, et hageja ja komisjoni vahel on sõlmitud leping. Määruse nr 1780/89 artikli 30 lõike 1 alapunktist e tuleneb, et alludes määrusega nr 3390/90 avatud eripakkumismenetlusele, on Palma otseselt võtnud kohustuse kinni pidada kõigist selle eripakkumismenetlusega seotud sätetest. Arvestades neid tingimusi, esitas Palma pakkumise hinnaga kolm eküüd 100%-mahuprotsendilise alkoholi hektoliitrilt selle eripakkumismenetluse raames müügiks saadetud 1,6 miljoni 100%-mahuprotsendilise alkoholi hektoliitri eest. Määrates kogu müüdava alkoholi koguse, nõustus komisjon Palma poolt pakutud hinna ja selle ettevõtja muude kohustustega. Seega, Palma poolt tehtud pakkumise ja komisjonipoolse sellega nõustumise tagajärjel muutusid nii määruste nr 1780/89 ja nr 3390/90 kui ka eripakkumismenetluse teatise asjakohased sätted ning Palma poolt pakutud hind lepingu säteteks, mis sidusid käesoleva menetluse pooli (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 3. oktoobri 1997. aasta määrus kohtuasjas T-186/96: Mutual Aid Administration Services v. komisjon, EKL 1997, lk II-1633, punkt 39, ja 9. oktoobri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-134/01: Hans Fuchs v. komisjon, EKL 2002, lk II-3909, punkt 53).
- 39 Tuleb ka märkida, et seda lepingut muudeti pärast sõlmimist. Palma taotluste põhjal võttis komisjon vastu määrused nr 2710/93 ja nr 416/96, mis tühistasid osaliselt eripakkumismenetluse ja muutsid nii tegelikult müüdud alkoholi realiseerimistingimusi kui ka selle alkoholiga seotud täitmistagatise vabastamise tingimusi. Need muudatused on lepingu lahutamatu osa.

- 40 Seejärel tuleb uurida, kas käesoleva kahjuhüvitamishagi aluseks olevad väidetavad komisjonipoolsed rikkumised on seotud sellest lepingust tulenevate komisjoni kohustustega (vt selle kohta eespool viidatud määrus Mutual Aid Administration Services v. komisjon, punkt 40).
- 41 Hageja poolt väidetud rikkumisi on kolm. Esiteks ei ole komisjon arvesse võtnud vääramatu jõu olemasolu, mis vabandanuks seda, et Palma rikkus oma kohustust tegelikult müüdud alkohol teatava tähtaja jooksul realiseerida. Sellest tulenes vääramatu jõu vastutusest vabastava mõju mittetunnustamine. Teiseks on komisjon keeldunud uuesti muutmast tegelikult müüdud alkoholi realiseerimistingimusi, rikkudes seega proportsionaalsuse põhimõtet. Kolmandaks ei ole komisjon põhjendanud seda keeldumist, rikkudes EÜ artiklist 253 tulenevat selle institutsiooni põhjendamiskohustust.
- 42 Esiteks, mis puudutab komisjoni kohustust arvestada vääramatu jõu olemasolu, tuleb märkida, et see kohustus tuleneb lepingust. Tegelikult tuleneb see kohustus nii määruse nr 2710/93 artiklis 2 ette nähtud lepingulistest sätetest kui ka sama määruse artiklist 3, nagu seda on muudetud määrusega nr 416/96. Seega kuulub vääramatu jõu olemasoluga arvestamise kohustuse väidetav rikkumine lepingulisse valdkonda ja saab endaga võimaluse korral kaasa tuua üksnes ühenduse lepingulise vastutuse.
- 43 Mis puudutab teiseks komisjoni väidetavat kohustust nõustuda tegelikult müüdud alkoholi realiseerimistingimuste muutmisega, kuivõrd neid muudatusi väidetavalt nõudvat proportsionaalsuse põhimõtte, tuleb märkida, et isegi eelduse korral, et selline kohustus eksisteerib, saaks seda komisjonile panna vaid lepingu alusel.

- 44 EÜ artikli 5 kolmas lõik, mis sätestab proportsionaalsuse põhimõtte, võib tõepoolest laieneda ühenduse kõigile tegevusviisidele, olgu need siis lepingulised või mitte.
- 45 Sellegipoolest on iga õiguskorra aluspõhimõtteks oleva *pacta sunt servanda* põhimõtte (Euroopa Kohtu 16. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas C-162/96: Racke, EKL 1998, lk I-3655, punkt 49) kohaselt komisjoni ja Palma vahel sõlmitud leping põhimõtteliselt puutumatu. Seega saaks komisjoni väidetav kohustus nõustuda Palma poolt pakutud lepingu muudatusega tuleneda vaid lepingust endast või lepingulisi suhteid reguleerivatest üldpõhimõtetest, mille hulgas on ka proportsionaalsuse põhimõte. Selle lepingu muutmise kohustuse väidetav rikkumine saab sellisel juhul kaasa tuua vaid ühenduse lepingulise vastutuse.
- 46 Mis puudutab lõpuks põhjendamiskohustust, mille väidetavale rikkumisele hageja tugineb, piisab vaid märkimisest, et see kohustus on komisjonile pandud EÜ artikliga 253. See hõlmab sellegipoolest vaid selle institutsiooni ühpoolset tegevust. Seega ei ole komisjonil seda kohustust lepingu alusel, mis teda Palmaga seob. Järelikult saaks see kohustus võimaluse korral kaasa tuua vaid ühenduse lepinguvälise vastutuse.
- 47 Eelnevast tuleneb, et peale põhjendamiskohustuse väidetava rikkumise tugineb hageja kahju hüvitamise hagi komisjonipoolsete lepinguliste kohustuste rikkumisele

ja et algatatud asi tugineb seega lepingulisele alusele (vt selle kohta eespool viidatud määrus *Nutria v. komisjon*, punkt 36).

- 48 Esimese Astme Kohtul on EÜ artiklite 225 ja 238 alusel pädevus otsustada esimese astmena talle füüsiliste või juriidiliste isikute poolt lahendamiseks saadetud lepinguvaidlusi vaid siis, kui lepingus sisaldub vahekohtuklausel, mida käesolevas lepingus ei olnud.
- 49 Käesolevas asjas ei saa tunnistada, et hageja pöördumine Esimese Astme Kohtu poole võiks väljendada poolte ühise tahte väljendust anda ühenduse kohtunikule pädevus lepingulises vaidluses, kuivõrd komisjon vaidlustab Esimese Astme Kohtu pädevust.
- 50 EÜ artikli 238 tähenduses vahekohtuklausli puudumise korral ei saa Esimese Astme Kohus, kui tema poole on, nagu käesolevaski asjas, pöördutud EÜ artikli 235 alusel kahju hüvitamise hagiga, otsustada selle hagi üle ulatuses, milles see tegelikult puudutab lepingulisel alusel kahju hüvitamist ja intressi. Vastasel korral ületaks Esimese Astme Kohus oma pädevuse piire, mis on määratletud EÜ artikliga 240, kuna see säte annab hoopis liikmesriikide kohtutele pädevuse lahendada vaidlusi, mille üheks pooleks on ühendus (vt selle kohta Euroopa Kohtu 21. mai 1987. aasta otsus liidetud kohtuasjades 133/85—136/85; *Rau jt*, EKL 1987, lk 2289, punkt 10, ja eespool viidatud määrus *Mutual Aid Administration Services v. komisjon*, punkt 47).
- 51 Eelnevast tuleneb, et vastuvõetamatuse väitega, mis tuleneb Esimese Astme Kohtu pädevuse puudumisest, tuleb nõustuda selles ulatuses, kus hagi põhineb väidetavatel

rikkumistel, mis ühelt poolt puudutavad kohustust arvestada võimaliku vääramatute jõe olemasoluga ja teisest küljest oletatavat kohustust nõustuda Palma poolt pakutud lepingu muudatustega, mis tulenevad proportsionaalsuse põhimõttest.

- 52 Kuivõrd esmasena esitatud vastuvõetamatuse põhjendus ei saa õigustada hagi tervikuna tagasilükkamist, tuleb hinnata ka vastuvõetamatuse põhjendust, mis tugineb kodukorra artikli 44 lõike 1 alapunkti c sätete rikkumisele selles osas, milles hageja viitab põhjendamiskohustuse rikkumisele.

Vastuvõetamatust puudutav põhjendus, mis tuleneb kodukorra artikli 44 lõike 1 alapunkti c sätete rikkumisest

Poolte argumendid

- 53 Komisjon leiab, et hagi on vastuvõetamatu ulatuses, milles see vastuolus kodukorra artikli 44 lõike 1 alapunkti c nõuetega ei tugine ühelegi konkreetsele ega täpsele

tõendile väidetavalt tekkinud kahju olemasolu ja suuruse kohta. Selles olukorras ei suuda komisjon määratleda kahju, mille hüvitamist hageja nõuab.

- 54 Komisjon väidab ka, et hagiavaldus ja repliik ei ole omavahel kahju määratlemise aluste osas kooskõlas. Hagiavalduses nimetatud transpordi- ja ladustamiskulud, mille eest hageja hüvitust taotleb, on tekkinud enne 11. novembri 1996. aasta kirja, mida hageja peab väidetava kahju põhjustajaks. Repliik aga viitab vastupidi transpordi- ja ladustamiskuludele, mis Palmal väidetavalt tekkisid 11. novembri 1996. aasta kirja tõttu.
- 55 Hageja väidab, et tema hagiavaldus vastab kodukorra artikli 44 lõike 1 alapunkti c nõuetele. Sellega seoses väidab ta, et ta on nõuetekohaselt viidanud tekkinud kahjule ja et hagiavaldus märgib ära kahju erinevad aspektid ja kriteeriumid, mille alusel selle suurus kindlaks määrata. Kohtupraktika järgi peaksid need asjaolud vastama kodukorra artikli 44 lõike 1 alapunkti c nõuetele (Esimese Astme Kohtu 15. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas T-277/97: *Ismeri Europa v. kontrollikoda*, EKL 1999, lk II-1825, punkt 67). Lõpuks rõhutab hageja, et komisjoni poolt sõnastatud etteheited puudutavad hagi sisulist põhjendatust ja neid tuleb seetõttu hinnata selle raames (Esimese Astme Kohtu 16. aprilli 1997. aasta otsus kohtuasjas T-554/93: *Saint ja Murray v. nõukogu ja komisjon*, EKL 1997, lk II-563, punkt 59; 10. juuli 1997. aasta otsus kohtuasjas T-38/96: *Guérin automobiles v. komisjon*, EKL 1997, lk II-1223, punkt 42, ja 28. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-184/95: *Dorsch Consult v. nõukogu ja komisjon*, EKL 1998, lk II-667, punkt 23).

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 56 Euroopa Kohtu põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel ka Esimese Astme Kohtu menetlust reguleeriva sama põhikirja artikli 21 esimese lõigu ja kodukorra artikli 44

lõike 1 alapunkti c alusel peab iga hagiavaldus näitama eeskätt ära vaidluse eseme ja andma lühikese ülevaate avalduse aluseks olevatest fakti- ja õigusväidetest.

57 Mis puudutab avalikule korrale viitavat väidet, siis Esimese Astme Kohus võib omal algatusel tõstatada küsimuse, kas hagiavaldus täidab need tingimused (vt Esimese Astme Kohtu 21. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas T-231/99: Joynson v. komisjon, EKL 2002, lk II-2085, punkt 154).

58 Tuleb meenutada, et ülal punktis 56 toodud asjaolud peavad olema näidatud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks ette valmistada oma kaitset ja Esimese Astme Kohus asja lahendada vajaduse korral ilma muu toetava informatsioonita. Kindlustamaks õiguskindlust ja head õigusemõistmise tava, peavad selleks, et hagiavaldus oleks vastuvõetav, selle aluseks olevad olulised faktilised ja õiguslikud asjaolud ilmneama vähemalt kokkuvõtlikult, ent järjekindlalt ja arusaadavalt hagiavalduse tekstist (Esimese Astme Kohtu 29. novembri 1993. aasta määrus kohtuasjas T-56/92: Koelman v. komisjon, EKL 1993, lk II-1267, punkt 21; 6. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas T-195/95: Guérin automobiles v. komisjon, EKL 1997, lk II-679, punkt 20).

59 Nende nõuete täitmiseks peab ühenduse institutsiooni poolt tekitatud kahju hüvitamist taotlev hagiavaldus sisaldama andmeid, mis võimaldaksid määratleda hageja poolt institutsioonile etteheidetavat käitumist, põhjuseid, mille alusel hageja arvates esineb põhjuslik seos selle käitumise ja väidetavalt talle tekkinud kahju vahel, ning selle kahju olemust ja ulatust (Esimese Astme Kohtu 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-387/94: Asia Motor France jt v. komisjon, EKL 1996, lk II-961, punkt 107).

- 60 Käesolevas asjas tuleneb esimese väite hindamisest see, et Esimese Astme Kohtu pädevuses on vaid hinnata väidetavat põhjenduste puudumist 11. novembri 1996. aasta kirjas, millega komisjon keeldus nõustumast Palma poolt pakutud lepingu muudatustega. Seega tuleb käesoleva väite hindamisel leida, et hageja poolt komisjoni vastu esitatud etteheide piirdub vaid põhjendamiskohustuse väidetava rikkumisega 11. novembri 1996. aasta kirjas, mis mingil juhul ei saaks kaasa tuua ühenduse vastutust (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. septembri 1982. aasta otsus kohtuasjas 106/81: Kind v. nõukogu ja komisjon, EKL 1982, lk 2885, punkt 14, ja 30. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-76/01 P: Eurocoton jt v. nõukogu, EKL 2003, lk I-10091, punkt 98).
- 61 Hagiavaldusest tuleneb, et hageja väidab olevat saanud kahju 22 miljardi Itaalia liiri ulatuses (11 382 051,78 eurot). Sellegipoolest tuleb nentida, et hagiavaldus ei sisalda ühtegi viidet põhjustele, miks hageja leiab, et eksisteerib põhjuslik seos 11. novembri 1996. aasta kirja põhjenduse väidetava puudumise ja talle väidetavalt tekkinud kahju vahel. Tegelikult piirdub hageja hagiavalduse staadiumis vaid kinnitusega, et väidetav kahju on 11. novembri 1996. aasta kirja otsene ja ilmne tagajärg.
- 62 Sellest tuleneb, et Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 esimese lõigu ja kodukorra artikli 44 lõike 1 alapunkti c nõuded ei ole täidetud.
- 63 Arvestades kõike eelnevat, tuleb hagi jätta vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata, ilma et oleks vaja hinnata komisjoni poolt vastuvõetamatusse toetuseks esitatud muid fakti- ja õigusväiteid ning argumente.

Kohtukulud

- 64 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb temalt välja mõista kohtukulud vastavalt komisjoni nõuetele.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

otsustab:

1. Jätta hagi vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja hagejalt.

Pirrung

Meij

Forwood

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 25. mail 2004 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

J. Pirrung